

קונטרס חג הסוכות

חיזוק ועצות איך לנצל את ימי חג הסוכות, ולזכות לאמונה חזקה, ולהשאיר כל השנה בצלו של השם יתברך.

א - בצלו של השם יתברך

כשמגיע 'חג סוכות' הקדוש צריכים לשמוח מאד שאנחנו זוכים לקיים את המצוות הקדושות של סוכה וארבעת המינים, וכשיושבים בסוכה הקדושה צריכים לזכור שאנחנו מקפים מכל הצדדים עם השם יתברך, יושבים בצלו של השם יתברך, בצל האמונה.

אחי אהובי, חברי חמדת לבבי, תכניס בתוכך שיהכל זה השם יתברך, כל מה שאתה רואה זה אלקות, דומם, צומח, חי, מדבר – הכל רק תחפשת, הכל זה כמו לבוש שהשם יתברך התחפש בו, אבל הכל זה רק הוא, ושום דבר לא קורה מעצמו, הכל מהשם יתברך בחשבון מדיק, כי מצות הסוכה מסגלת לאמונה, כמו שכתוב בתורה (ויקרא כג, מב-מג): "בסכת תשבו שבעת ימים ... למען ידעו דרתיכם", שידעו שהשם יתברך הוציא את עם ישראל ממצרים, ושהשם יתברך מנהל הכל, הוא הכל, הוא עושה הכל, וגם כל מה שעובר עליך אישית, כל דבר שלך ושל המשפחה שלך – הכל בחשבון מדיק והכל רק לטובתך.

ידע לך, רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן נג): "מי שיש לו אמונה חייו חיים", מי שיש לו אמונה חיי חיים טובים, והוא מבלה את ימיו בטוב, כי כשהולך לו טוב, הולך לו כמו שהיא רוצה – הרי זה טוב, ואפילו כשלא הולך לו כמו שהיא רוצה, יש לו ימים קשים, יש לו כאב ויסורים – עדיין טוב לו, כי הוא סומך שהשם יתברך ירחם עליו ויעזור לו, כי הכל מהשם יתברך, הכל מגיע ממנו – אז חייב להיות שהכל רק לטובה. "אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום, חייו אינם חיים

כלל", כי ברגע שעובר עליו משהו רע – כבר אין לו חיים, אין לו במה להתנחם, כי אם אין לו אמונה, אין לו כלום, כי הוא חי בלי השם יתברך, "אבל על ידי אמונה, מה טוב ויפה החיות שלו".

כשאתה בסוכה תציר לעצמך שאתה עכשו נמצא בפרטיות, אתה והשם יתברך לבד, יש לך עכשו את האפשרות לדבר בפרטיות; תשיח את לבך אל השם יתברך בשפה שלך, בשפה שנתן לך לדבר. תבקש מהשם יתברך על אמונה חזקה, תבקש מהשם יתברך את המלים הספורות שמבקשים בתפלה כשנכנסים לסוכה: "ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל כנפך, רבונו של עולם תעזר לי שאזכה כל ימי חיי לזכור ממך, שתמיד ארגיש שאתה אתי, עמי ואצלי, שאני יושב תחת צלך, כך לא ארדוף אחרי אנשים, לא אתחנף לאף אחד, לא אפחד מאף אחד, אני אדע שאף אחד לא יכול לעזור לי ואף אחד לא יכול להזיק לי, הכל ממך".

...

ב - סכך

כשאתה יושב בסוכה תרים את ראשך, תביט למעלה; מה אתה רואה? סכך, מהו סכך? ממה עושים סכך? אתה תראה שלא עושים את הסכך – לא מכסף, לא מזזהב, אלא מ'פסלת גרן ויקב', מהענפים המיתרים והקליפות המיתרות שבדרך כלל זורקים לאשפה, אי אפשר לעשות מזה כלום, עם זה מקימים את המצוה הקדושה של סוכה; זה מלמד אותנו שאפילו אחד שמרגיש שהוא מיתר, הוא רואה את עצמו כמו

הם לוקחים את הדבר שהאדם זרק והם מביאים את זה בשמים להשם יתברך ואומרים: "ראו, האדם הזה הביא קרבן לעבודה זרה", וחכמינו הקדושים אומרים (שבת קה:): "כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה", תזהר מאד לא להיות בכעס, לא לזרק דברים, לא לשבור דברים; תרחם על הילדים שלך, כי כשההורים בכעס הילדים נהרסים, כל הבית נחרב.

בימינו צריכים להזהר יותר שיהיה שמח בבית, שהילדים יאהבו להיות בבית, שהילדים לא ירצו לעזוב את דרך היהדות; כי פעם היו נסיונות של משכילים, מחקרים וכו', היום אין את הנסיונות האלו, היום יש נסיון שאנשים רוצים אהבה, אנשים רוצים חם, וכשהילדים לא מקבלים את זה בבית - הם מחפשים את זה אצל אומות העולם השם ישמרנו; וכל שכן כשמקיימים מצוות, מגיעה שבת, מגיע חג - חייבים לעשות את זה בשמחה, באהבה ובחם, שהילדים ירצו את זה, שהילדים יצפו וישאלו: "מתי כבר מגיע חג? מתי כבר יגיעו הימים שהולך להיות מאד שמח בבית?" כך הם יחזיקו בזה כל חייהם.

...

ד - ארבעת המינים

כשאתה מנענע את ארבעת המינים תכון את "כונות הנענועים" שמוה"רא"ש גילה לנו; כשאתה מנענע לימין (דרום) - תכון: "רבנו של עולם, אני רוצה לזכור תמיד כשהולך לי טוב, הכל הולך לצד ימין - שהכל ממך", וכשאתה מנענע לשמאל (צפון) - תבקש: "רבנו של עולם, תעזר לי שתמיד אזכור שאפילו כשדברים הולכים לצד שמאל - זה גם אתה", וכשאתה מנענע קדימה (מזרח) - תבקש: "רבנו של עולם, תעזר לי שתמיד אזכור כשהכל הולך כמו התכניות שזה לא בגלל הכשרונות שלי, אלא הכל ממך השם", וכשאתה מנענע לשמים (למעלה) - תבקש: "רבנו של עולם תעזר לי, תרים אותי אליך, תוציא אותי מהשטויות שלי, תוציא אותי מהבוץ של העבירות שלי", וכשאתה מנענע למטה - תבכה את לבך: "רבנו של עולם, נפלתי כל כך, בא אתי, אל

פסלת... הוא יודע שהוא פסלת, הוא לא שוה כלום, בכל זאת אם הוא יתחזק לא להרפות, הוא לא יעזוב את הרצון הטוב שלו הוא יגיד להשם יתברך שהוא רוצה להיות טוב - הוא יזכה שהשכינה הקדושה תשרה אצלו.

אחי האהוב, כשאתה יושב בסכה הקדושה, היצר הרע ינסה לשבר אותך, הוא יתן לך להרגיש שאתה כבר אבוד, בכל זאת אבקש ממך שתתחזק ותגיד כמה מילים אל השם יתברך, תגיד: "רבנו של עולם אני יודע שאני פסלת גרן ויקב", אני לא שוה כלום, אני כל כך נמוך, אני כל כך רחוק ממך, אבל רבנו של עולם עמוק בלבי אני רוצה להיות טוב, עמוק בלבי אני רוצה להיות יהודי כשר, אני רוצה להתפלל, אני רוצה ללמוד ולקיים את המצוות, אני מבקש ממך השם ותקים את סכת דוד הנפלת', תבנה בחזרה את הסכה שלי, את החיים שלי, אני סוכה נופלת, תבנה אותי, תעשה מהפסלת שלי כלי לקבל קדושה וטהרה, שאוכל לעבוד אותך בשמחה גדולה".

...

ג - האושפיזין הקדושים

בכל פעם שאתה נכנס לסכה תזמין את האושפיזין הקדושים, האורחים הקדושים. כתוב בזוהר (פרשת אמור, קד.) שהאושפיזין מגיעים רק כשמזמינים אותם; תגיד: "אזמין לסעודתי, אושפיזין עילאין, אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד", ואל תברח מהסכה, ואל תתרגז על אשתך והילדים, ואם הסכה קטנה, יושבים צפופים ונשפך ויש בלגן - תשאיר בשמחה, ששום דבר לא יענין אותך, תזכור מי יושב לידך, תזכור שהאורחים הקדושים נמצאים כאן, ואני בטוח שאם היה אצלך בסכה הרב שלך או מורה ההוראה שלך - היית יושב ומחיד, ואפילו שהילדים רוקדים וקופצים, נשפך ויש בלגן וכו' - לא היית צועק.

אף פעם אל תזרק משהו מתוך כעס, או תשבר משהו מכעס, כתוב בזוהר (פרשת פקודי רסג:) שאם אדם - כשהוא כועס - זורק משהו או שובר משהו - יש מלאכים שממנים במיוחד על זה,

שעם ישראל באים בסכות עם ארבעת המינים שהם כמו נשק – יודעים שעם ישראל נצח, והצדיק רבי נתן שואל (לקוטי הלכות שבת ז, נד), אנחנו הרי יודעים הפוך, מהו הסימן שנצחו במלחמה? כשמניחים את הנשק, וכשרואים חילים שעדיין אווזים את הנשק זה סימן שעוד לא נצחו במלחמה, אז מה הזוהר אומר שמי שאוחז את הנשק הוא נצח? אומר רבי נתן, שהמלחמה עם היצר הרע שונה מלחמה גשמית, במלחמה גשמית בין מדינות המנצח מניח את הנשק, הוא לא מחזיק יותר נשק, אבל במלחמת היצר שנמשכת כל החיים – זה הפוך, רק מי שלא עוזב את הנשק – הוא המנצח; את זה אומר הזוהר הקדוש, עבר ראש השנה, יום הכפורים, וכשרואים שעם ישראל שוב כאן עם הנשק ביד, הם באים לבית הכנסת עם ארבעת המינים, להמשיך לצעוק: "הושענא, הושענא" – השטן לא יוכל לנצח אותם.

את זה תזכור, כל זמן שאתה לא תעזב את הרצון שלך להיות טוב, אתה תחזור שוב ושוב אל השם יתברך, לבקש ממנו "קרבנו לתורתך, רבנו של עולם אני רוצה ללמוד את התורה הקדושה, למדנו מצותיך, אני רוצה לקיים את המצוות שלך, הורנו דרכיך, הט לבנו ליראה את שמך, ומל את לבבנו לאהבתך" – אתה מנצח, והשטן והקלפות לא יוכלו לנצח אותך.

...

ו - סמארטפון

עכשו כשאנחנו עומדים בימים הקדושים של ראש השנה, עשרת ימי תשובה, יום הכפורים, חג הסוכות, הושענא רבה, הקפות – יש קדושה וכח גבוה לכל יהודי שיוכל להתנתק מהגלות הפרטית שבה הוא לכוד, ואפילו שלכודים לצפות בעברות, דבוקים לטלפון, טאבלט, מחשב וכדומה, שבדרך הטבע אי אפשר להתנתק מזה, רק על ידי שבוכים וצועקים אל השם יתברך אפשר להשתחרר מהם; תנצל את הימים הקדושים לבקש מהשם יתברך, תבקש: "רבנו של עולם מה יהיה עם הנשמה שלי? מה יהיה עם הדורות אחרי? אני כל כך קר, אני כל כך שקוע בטמאה, אני מסתכל בטלפון, אני

תשאיר אותי בנפילה, תרים אותי, אני רוצה להיות יהודי כשר", וכשאתה מנענע אחרונה (מערב) – תבקש: "רבנו של עולם, כשהכל הולך לי הפוך אני רוצה לזכור ממך, שהכל ממך, שאשאר עם אמונה חזקה".

אחי האהוב, אם תעשה את הנענועים עם הכננות האלו – אתה תרגיש כזו דבקות חזקה, כזו קרבת אלקים; ואם אתה צריך ישועה, אתה צריך שידוך לבן שלך או לבת שלך, או שאין לך פרנסה, פטרו אותך מהפרנסה שלך – תעשה את הנענועים עם תפלות על הענין שמציק לך עכשו הכי הרבה, כי מוהרנ"ת חזק פעם את אחד מהתלמידים שלו שהיה מאד דחוק מעניות, שעכשו יבקש רק על פרנסה, הוא אמר לו: "עכשו כשאתה כל כך דחוק – זו האמת שלך"; תנענע את ארבעת המינים, וכשאתה מנענע לימין תבכה את לבך אל השם יתברך, תבקש: "רבנו של עולם, אם הישועה שלי נמצאת בצד הזה של העולם – תביא את זה אלי", וכשאתה מנענע לשמאל תגיד: "השם, איפה יש שידוך לילדים שלי? אם זה בצד הזה של העולם תביא את זה אלינו, ואם הפרנסה שלי נמצאת בצד הזה של העולם תביא את זה אלי".

אחי האהוב, עכשו כשאתה אווז את ארבעת המינים ביד, אל תסתכל על אף אחד, תמשוך את הטלית על עיניך ותבכה את לבך אל השם יתברך כמו ילד שבוכה אל אבא, ותאנח כמה מילים אמתיות מהלב, תגיד: "רבנו של עולם, איפה הפרנסה שלי? אני צריך פרנסה, אני לא יכול לחזור הביתה, אשתי וילדי מחכים שאביא כסף הביתה, הבטחתי להם שאני עומד להביא, אני לא יכול לחזור כך הביתה".

ה - אל תעזב

בודאי ובודאי שתבכה ותאנח על קרבת אלקים, ואל תעזב את ארבעת המינים מהיד עד שאתה פועל את הישועה שלך, כי ארבעת המינים הם כמו נשק. כתוב בזוהר (תיקון יג, דף כט), שאחרי יום הכפורים כולם רוצים לדעת 'מאן נצח' מי נצח – עם ישראל או הסטרא אחרא? אומר הזוהר שמסתכלים 'מאן דאחיד מאני קרבא בידיהו', מי אווז את הנשק ביד, וכשרואים

"עוד זאת אומר לי לפי עצה טובה", לאלו שטורדים להביא פרנסה, ולאלו שלא מבינים את הלמוד, "שילמד בכל יום דף גמרא ופרק משניות באמירה בעלמא", הוא מספר: הכרתי חיט שלא ידע ללמוד, והוא היה אומר בכל יום הרבה דפי גמרא, בכל שנה הוא סים ש"ס, ויהי צלם אלקים על פניו כאחד הגדולים".

מה אתה חושב, זה שרואים אנשים שמשתכרים בשמחת תורה, נהיים שכורים פלוט – זה מגיע מרוב ששבורים, רואים שעברה עוד שנה בלי לימוד התורה, וכשרואים שהרב רוקד עם התורה, המורה הוראה רוקד עם התורה – נהיים מאד ממומררים, מתבישים מאד שאין שייכות עם התורה ובזרחים לשתייה, משתכרים, מסכנים מסכנים...

על כן קח עכשו משניות, תתחיל מסכת ברכות, תאמר את המלים של הפרק הראשון ותאמר את המלים של הפרק השני, עכשו תפתח גמרא מסכת ברכות ותאמר דף גמרא; אתה תרגיש כל כך טוב, אתה לא תצטרך יי"ש, אתה לא תצטרך יין, אתה תרגיש שמחה פנימית, אתה תרגיש שבע באמת, ואם אתה תמשיך כך בכל יום של השנה – בשנה הבאה בשמחת תורה אתה תוכל לרקד עם התורה, אתה תהיה מאשר ומרצה.

*

אשרי מי שמכניס דברים אלו אל לבו ומקיימם, על ידי זה יזכה להיות מסבב עם השם יתברך כל השנה, ויזכה לכל טוב.

מסתכל במחשב, וזה כל כך קרר אותי, רבנו של עולם, אבל אין לי את האמץ לזרק את זה, זה כל כך מושך אותי, אני דבוק לזה כמו בדבק חזק; אני מסתכל בעברות, אני מסתכל בלצנות, אני לא כמו פעם, איפה התמימות שלי? איפה יראת השמים שלי? אני מבקש ממך השם, תעזר לי, תעשה לי נס שתכנס בי רוח טהרה, שאחזור בתשובה ואהיה יהודי כשר עם עינים נקיות"; אשרי מי שמנצל את הימים הקדושים.

...

ז – שמחת תורה

טוב שתקבל על עצמך לכבוד השנה החדשה ללמוד בכל יום חומש רש"י – שנים מקרא ואחד תרגום – מחלק לפי ימות השבוע, ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכן הלאה, תסים את פרשת השבוע בכל שבוע; חכמינו הקדושים אומרים (ברכות ח): "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו", ומובא בשלחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", מיום ראשון כבר אפשר לקיים את המצוה הזו, והמשנה ברוצה אומר (שם, סעיף קטן ח) שהגר"א זכותו יגן עלינו נהג כך, הוא למד בכל יום שנים מקרא ואחד תרגום וסים בערב שבת; ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי וכן הלאה, וכך שמחים בשמחת תורה שזכו לסים את כל התורה.

כמו כן תקבע לך שיעור ללמוד בכל יום כמה פרקים משניות וגמרא, תעשה קבלה חזקה ללמוד תורה בכל יום, וגם אם אתה עדיין לא זוכה להבין את הלמוד – תאמר את המלים של התורה, רבנו ז"ל אומר (שיחות הר"ן, סימן עו), זה דבר מאד גדול ללמוד תורה אפילו שעוד לא מבינים; וכשחזקים בלימוד התורה, לומר את המלים של התורה – בסוף יזכו להבין תבונות התורה, יזכו להבין הכל (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן יא). כמו כן מובא מצדיקים (ספר רחמי האב, אות לימוד):

הודפס בס"ד ע"י:

